

Euroopa Komisjoni 22. mail 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. märtsi 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-732/16: Valencia Club de Fútbol versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-211/20 P)

(2020/C 262/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon

Teised menetlusosalised: Valencia Club de Fútbol, S.A.D. ja Hispaania Kuningriik

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles Üldkohus tühistas komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus (EL) 2017/365 riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) kohta, mida Hispaania andis Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale (ELT 2017, L 55, lk 12), seoses 1. meetmega, mis seisnes 5. novembril 2009 IVF antud riigigarantiis Fundación Valencia pangalaenule Valencia CF aktsiate ostmiseks Valencia CF kapitali suurendamise raames;
- suunata kohtuasi Üldkohtule otsustamiseks tagasi; ja
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab apellatsioonkaebuses ühe väite, mille kohaselt Üldkohus on liidu õigusnormi rikkunud, olles ekslikult tõlgendanud aluslepingu artikli 107 lõiget 1, eelkõige seoses eelise olemasolu tõendamisega. Täpsemalt on Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 124–138 esiteks ekslikult tõlgendanud komisjoni teatist [ELTL artiklite 107 ja 108] kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT 2008, C 155, lk 10), koostoimes komisjoni teatisega viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta (ELT 2008, C 14, lk 6), ja vaidlusalust otsust; teiseks õigusnormi rikkunud seoses kohustusega tõendada eelist, mis tulenes individuaalsest garantiist, ja seoses komisjoni hoolsuskohustusega ametlikus uurimismenetluses; ning kolmandaks asjaolusid moonutanud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Labour Court (Iirimaa) 20. mail 2020 – MG versus Dublin City Council

(Kohtuasi C-214/20)

(2020/C 262/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Labour Court (Iirimaa)

Põhikohtuasja pooled

Edasikaebuse esitaja: MG

Vastustaja edasikaebemenetluses: Dublin City Council

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/88/EÜ⁽¹⁾ artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et töötaja, kui ta on ootel enda valitud asukohas või asukohtades, ilma et ta oleks kohustatud ootel olemise ajal tööandjale oma asukohta teatama, aga tema suhtes kehtib ainult kohustus, et ta peab reageerima väljakutsele soovitavalt 5minutilise ilmumisaja või maksimaalselt 10minutilise ilmumisaja jooksul, on ootel olles tööajal?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: kas töötajat, kellele ei ole seatud muid piiranguid peale nõude, et ta vastaks väljakutsele soovitavalt 5minutilise ilmumisaja ja maksimaalselt 10minutilise ilmumisaja jooksul ning kes saab ootel olekuga samal ajal piiranguteta töötada teise tööandja juures või tegelda ise ettevõtlusega, tuleb käsitada nii, et ootel oleku aeg on tema tööaeg selle tööandja juures, kelle ülesandel ta on ootel?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav: kui töötaja töötab ootel olles tegelikult teise tööandja juures ja tema suhtes kehtib vaid nõue, et teine tööandja peab esimese tööandja väljakutse korral töötaja vabaks lubama, siis kas see tähendab, et aega, mille töötaja veedab ootel olles ja teise tööandja heaks töötades, [tuleb] pidada tema ja esimese tööandja vahelise suhte seisukohast tööajaks?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav: kas töötajal, kes esimese tööandja ülesandel ootel olles tegelikult töötab teise tööandja heaks, kulgeb tööaeg üheaegselt nii esimese kui ka teise tööandja juures?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ töötaja korralduse teatavate aspektide kohta (EÜT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 28. mail 2020 – A Oy

(Kohtuasi C-221/20)

(2020/C 262/22)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: A Oy

Menetluses osales: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 92/83/EMÜ⁽¹⁾ artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik, kes kohaldab väikestes iseseisvates õlletehastes toodetud õllele selle sätte alusel vähendatud aktsiisimäära, peab kohaldama direktiivi artikli 4 lõike 2 teises lauses sisalduvat sätet ka väikeste õlletehaste ühismaksustamise kohta või on selle sätte kohaldamiseks jäetud asjaomase liikmesriigile kaalutusõigus?
2. Kas direktiivi 92/83/EMÜ artikli 4 lõikel 2 on vahetu õigusmõju?

⁽¹⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta (EÜT 1992, L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01 lk 206).